

היכן המותניים הדקות של המדינה -

בכפר סבא או ברחוב דיזנגוף?

באותו הרגע נכנס לאולם ראש הממשלה, מנחם בגין, ואז קרא ח"כ תאופיק טובי ל- עברו של ביטון: "תמשיך ותאמר גם כמה מישפטים לכבוד ראש הממשלה, שנכנס עכשיו לאולם." ביטון לא קיבל את ההצעה וירד מהבמה.

כאשר העלה ח"כ גר יעקובי הצעה לדון בתיפקודה של הממשלה, נהג השר משה ניסים כמינהג יתר חברי היממה, והאשים את המערך במחדלים במשך 30 שנה, מבלי להתייחס לתוכן ההצעה. יושב ראש מילגת העבודה, ח"כ שימיעון פרס, קרא לעברו של ניסים: "האם אתה מציע הצעת איאמון בממשלה הי קודמת?"

כאשר דיבר ניסים על

האולם ושאסור להם להתערב. זכאי התלונן על כך בפני היושבראש.

בדרך כלל נהוג לפנות אל השרים בכנסת בנוסח "כבוד השר". באותו דיון חרג ח"כ מאיר עמית מנהג זה וסיג את שריהעבודה, ישראל כץ, "שרי הנכבד והנחמד".

כאשר שיבה ח"כ צ'ארי ביטון את כץ, למי רות שתקף את מדיניות משרדו, העיר על כך סגן-ראש הממשלה, ייגאל ירון: "בדרך כלל הוא שפן-נסינות." הוא התכוון בכך לתקרית השפנים בביתו של כץ. ביטון ביכר שלא להגיב על קריאת-ביניים זו.

ביטון קרא לכץ להתפטר.

הקודמת יושבת-ראש הוועדה, קראה ארבלי לכץ: "אתה מטיף לנו מוסר להשתתף בוועדה? אתם משתתפים? אנחנו משרתתפים! איזה מין דיבור זה?"

ח"כ יהוקאל זכאי קרא לכץ באותו הדיון להתיי פטר מהממשלה, באומרו: "אני מניח כי מצפונך חשוב לך יותר מן המישרה הרמה שאתה תופס היום." הגיב על-כך ח"כ זיידן עטשי: "הוא לא תופס - הוא מחזיק".

תקרית נדירה אירעה בכנסת בעת נאומו של זכאי. ח"כ, שתקף את שריהעבודה, גילה לפתע כי אל קריאת-הביניים מספסלי הח"כים מתוספת קריאות-ביניים של עוזרי השר, היושבים במושבים הי מיוחדים ליועצי-שרים, בשולי

נכנס שמיר לאולם, טען באוזני ארבלי כי לא חש בטוב, ודרש לדבר אחרי גרוסמן. היתה זו אחת הפעמים המעטות, שבהן ניתן לחברי-כנסת לשאת את דברו למרות שלא נוכח באולם כשהגיע תורו לדבר.

בדיון על קריית-שמונה נזכר ח"כ זאבי ("סטף") ור"ט היימר, כי ח"כ יוסי שריד התנדב לגור במשך שנתיים בעיר הצפונית, כשהיפוש ורטי היימר את שריד באולם המליאה, בשעת הדיון, לא מצא אותו. ורטי היימר לא יכול להתיר אפק, ובקריאת-ביניים גינה את שריד על היעדרותו.

ריב מילולי פרץ בכנסת בין שני חברי הליכוד, הח"כים אמנון לין ומנחם סבידור. סבידור הפריע כל העת לנאומו של לין על מצבה של קריית-שמונה. לבסוף נמאס הדבר על לין שהטיח בפניו: "אתה ואני נמצאים בתל-אביב ובחיפה, הם נמצאים בקריית-שמונה, לכן, בשום מיקרה אל תנסה להטיף להם." סבידור שתק.

בוויכוח על סקירת שריהעבודה, ישראל בן, אמר השר לח"כ אורה נמיר, שטענה נגדו כי הוא רק מבטיח ולא מקיים: "אני בטוח שבי עזרתך, ח"כ נמיר, נגשים הכל. אין דבר שלא נתגבר עליו." קרא לעברו ח"כ היים כר"ב: "אין דבר שלא נתגבר עליו, זה כולל גם את ממשלת הליכוד." הגיב כץ על קריאת-הביניים בשאלה: "האם אני משעמם מישהו?"

באותו דיון הציעה ח"כ שושנה ארבלי-אלמוזלני, כי חברי-הכנסת יתנו דוגמה אישית ויציאו לעבוד בקטיף בי משך שבועיים. שיטעה אותה ח"כ חייקה גרוסמן בשאלה: "האם את בעצמך מוכנה לכך?" ארבלי השיבה בחיוב.

בהשיבו להאשמות נגדו, הציע שריהעבודה כי חברי-הכנסת של המערך יגיבירו את השתתפותם ביישובות ועדת העבודה של הכנסת. הערה זו הרגיזה את חברת הוועדה, שושנה ארבלי, שהיתה בכנסת

מייד אחרי הפלת המיגים הסוריים על-ידי חיל-האוויר, ביקר הנספח הצבאי האמריקאי הקולונל ברוב ויליאמס, אצל האלוף יהושע שניא, ראש אגף המודיעין בצה"ל. הנספח שאל אם זהו הפעם הראשונה שבה מפיל האף-15 אויב. השיב לו שניא: "לא, הוא כבר הפיל בפעם הקודמת את הממשלה." האלוף התכוון לתקרית המפורסמת בראשית 1977, כאשר פרשה המפ"ל מממשלתו של יצחק רבין מפני שבקבלת-הפנים למטוסים הראשונים מדגם זה חוללה, כביכול, השבת. ממשלת-רבין נפלה כתוצאה מכך.

כאשר לקח השר אריאל ("אריק") שרון את שריהביטון המצרי עלי חסן לסיור בצור-נתן, נאמר שהדבר בא, כדי להראות למצרי את המותניים הצרות של ישראל. הגיב על כך אחד המצרים: "ראינו אותן אמש ברחוב דיזנגוף".

קריאת-הביניים של השר שייכת לח"כ שלמה הילל. כאשר נערכה ההצבעה על תקציב המדינה, היה לקואליציה, כמובן, רוב. מאיר פעיל קרא באירוניה: "זהו מיעוט מבטל." תיקן אותו הילל: "זהו רוב מבטל".

בנויפה זכה בשבוע שעבר דוקא יושבראש הכנסת, יצחק שמיר. שריהעיר לח"כ שולמית אלזני על הפרעה, באומרו: "חברתי הכנסת שולמית אלזני, לא ייעשה כדבר כזה בכנסת!" השיבה לו אלזני: "אדוני הרי יושבראש, לא צריך להתחיל לדבר בטונים כאלה! אתה רוצה להתחיל בטונים כאלה?" גורם התקרית: אלזני נופפה לעיתונאי שישב ביציעהעיתור נות.

כאשר הגיע תורו של ח"כ משה שמיר לנאום בדיון על פשעי הנאצים, הוא לא היה באולם, ויושבראש הישיבה, ח"כ שושנה אר"ב בלי-אלמוזלני, העניקה את רשות-הדיבור לח"כ חייקה גרוסמן, שהיתה אחרונת הי נואמים. בעוד גרוסמן נואמת,

חיים לנדאו שריהתחבורה היה אחד האורחים בהצגה חגיגית של "הדגבוק", שהתקיימה בתל-אביב. הוא ניגש אל הכוכב החדש של התיאטרון, משה בקר, המגלם את דמותו של חנו בהצגה, ושהוא בנו של השחקן הוותיק ישראל בקר. השר הציג את עצמו: "אני חיים לנדאו." בקר פרץ בצחוק אדיר. כשנשאל על מה הצחוק, השיב: "נוכרתי במערכון מתוך התוכנית, ניקוי ראש", שבה חיקה דובי גל את חיים לנדאו וצעק כל הזמן: אני חיים לנדאו אני חיים לנדאו."

מוראל העם, קרא לעברו ח"כ עוזי ברעם: "עכשיו המוראל כה גבוה, עד שיהושע רבי" נוביץ הוא האדם הכי פופולרי במדינה." ענה ניסים: "אני מבין שרצית לשבח את רבי" נוביץ."

ח"כ מרדכי וירשובי סקי החליט לנצל את דבריהם של אנשי הליכוד, כדי לנגח את הממשלה. בנאומו בכנסת אמר וירשוביסקי: "אתמול שמעת ברדיו את חברי-הכנסת פסח גרופר אומר, שהאויב הגדול ביותר של הממשלה היא הממשלה עצמה." גרופר לא הכחיש, אולם שאל את וירי שובסקי: "באמת, שמעת את זה?"

סגן שריהאוצר, יחזקאל פדומין, שפתח את הדיון על מישרי-האוצר בכנסת, הותקף מייד על-ידי ח"כ המערך ערי אכוראי, שאמר: "ליבי ליבי לסגן שריהאוצר, שעולה בי גורלו מדי פעם בפעם להיות קולט הועזועים, והוא צריך להופיע שעה שהממונה עליו, שריהאוצר שימחה ארליך, נחבא במשרדו בגלל כלימת הביזיון." את נאומו סיים אמר ראי בקריאה לליכוד: "רהמו עלינו, תסתלקו ותחזירו את רסן השילטון לאנשים שפויים."

באותה הזדמנות בלט גם שלמה לוונברג (משמאל), שופט בית-המישפט המחוזי, שהתפרסם כבקי בקולנוע בעיקבות מישפטה של השחקנית איבון מיכאלי, והטוען כי הוא מבין גם בתיאטרון. כשכוונה אליו המצלמה שאל את הצלם לאיזה עיתון אתה מצלם. הצלם נקב בשם העיתון, ולוונברג אמר: "אל תצלם אותי. אני מצטלם רק בשביל העני לם הזה!" ח"כ מלמד קרא לצלם, "העולם הזה", להנציח המאורע.

דויד לין במאי התיאטרון והמנהל האמנותי של "הבי" מה, פרץ בצחוק כאשר ניגש אליו ח"כ אברהם (אברמל) מלמד מהמפ"ל ואמר לו: "שמע, לין, ראיתי את ההצגה שלך, סוחחי גומי, וזה היה יוצא מהכלל." לין מיהר להצביע על אחיו, המחזאי חנוך לין ואמר למלמד: "אדוני חברי-הכנסת, החמאת ללון הלא-נכון. זהו הלון שצריך לחחמאי לו."